

[Arbejds- og socialministeren.]
 om der er mulighed for at finde en vej frem for økonomisk udligning mellem de bestående kasser. Det er den højeste myndighed indenfor arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse, som ikke mig bekendt har været samlet siden, der fremsætter disse ønsker.

På den baggrund, jeg her har tegnet, har jeg taget spørgsmålet om en udligning kasserne imellem op. Jeg erkender, at det er meget svært i en håndvending at ekspedere en sådan sag. Det ærede medlem nævnte, at der er kasser, der er nødlidende, bl. a. tekstilarbejdernes. Vi ved alle, at de har haft en svaghedsperiode, men at kalde tekstilarbejdernes arbejdsløhedskasse nødstedt finder jeg ikke rigtigt. Jeg tør ikke sige, hvad formuen er i dag, men jeg ved, hvad den var, sidst den blev gjort op. Da var den 32 mill. kr., men jeg vil skyde på, at den i dag ligger på mellem 25 og 30 mill. kr. Således er stillingen, og når det offentlige har bidraget til arbejdsløhedsforsikringen med fuld ret og med glæde, som vi har gjort det, så må dette bidrag selvfølgelig tages i betragtning, når man vil bedømme, hvorledes kasserne som helhed er placeret økonomisk. Den kasse, jeg her har nævnt, har altså den økonomiske baggrund, som jeg har skitseret, og derfor har mit synspunkt ikke været det, at der kun var den vej frem, at arbejdsmændene skulle forøge kontingentet. Jeg har oven i købet sagt, hver gang det har været drøftet, hvor jeg har haft lejlighed til at udtale mig, at jeg synes, det var andre, der skulle forhøje kontingentet, således at arbejdsmændene ikke behøvede det, og en udligning skulle helst føre til, at arbejdsmændene kunne se en nedadgående kurve med hensyn til kontingentbetalingen. Jeg kan ikke tages til indtægt for det standpunkt, at jeg kommer til stede ved denne drøftelse og ved andre for at gøre forholdene for arbejdsmændene værre. Min indstilling er den modsatte. Jeg vil lige føje til for at afslutte med hensyn til arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse, at jeg erkender, at den er uhyre vanskelig stillet, og at kontingentet er højt oppe.

Hvis jeg forsøger at skabe et sammenligningsgrundlag, så vil det vise sig, at af årsfortjenesten i 1938—39 beløb kontingentet sig til 5,3 pct. og i 1951—52 til 3,6 pct. Hvis man ser på, hvorledes den faktisk udbetalte understøttelse pr. uge forholder sig til ugekontingentet, vil man, når man

tager udgangspunkt i 1937—38 med 100, se, at for understøttelsens vedkommende er det 127,9, medens ugekontingentet er 120. Man ser heraf, at arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse ikke med de forhold, der eksisterer, har fået en urimelig behandling.

Dernæst sagde det ærede medlem til mig, at manglen på beskæftigelse skyldes den regering, vi har. Dermed hentyder man altså til den arbejdsløshed, der findes. Jeg har gjort mig den ulejlighed at foretage en sammenligning mellem tallet på ledige dage for arbejdsmændenes vedkommende i januar 1950 og i januar 1953, som er det sidste tal, jeg kan få fat i. Det var i januar 1953 1.948.000. Det ærede medlem siger, at med denne regering måtte det gå, som det er gået, men sammenligner jeg dette tal med januartallet 1950, da vi havde en regering, som det ærede medlem vel bedre kunne acceptere, viser det sig, at antallet af ledige dage for arbejdsmændenes vedkommende var 1.885.000, og da medlems-tallet i perioden er steget med 2,7 pct., betyder det faktisk det samme antal ledige dage som i januar 1950. Jeg kan ikke se, at det ærede medlem eller det ærede medlems presse har nogen som helst grund til at omtale den nuværende situation, således, som det ærede medlem gør. Jeg kan føje til, at det er bekendt for offentligheden, at ledighedsprocenten i januar 1950 var 18,1, alle fag taget i betragtning, medens den i januar 1953 var 17,4, altså lavere end i 1950. Det underbygger heller ikke det ærede medlems påstand om, at det skulle være en uduelig regering, der alene er årsag til den situation, arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse er kommet i.

Dernæst spørger det ærede medlem, og det er for så vidt et interessant spørgsmål, som vi også kan drøfte. Må vi få at vide, hvad der er skabt af arbejdsmuligheder under den nuværende regering med de beskæftigelsesmidler, som regeringen har at sætte ind? Der foreligger gennem mange år en opgørelse over, hvor mange arbejdere der på forskellig vis er beskæftiget ved disse af staten finansierede arbejder. Det skal jeg ikke komme ind på, det har ingen interesse her, men det ærede medlem skal have tallet for januar 1953. Da var det 9.208. Det er altså, hvad vi i januar 1953 har kunnet få ud af beskæftigelsesforanstaltningerne. Til sammenligning kan jeg nævne